

Vielēnēs

Pot jau žvakēs patēs paskotēnēs viejē,
Lauž pri zemēs žmuonis i pošelē žalē.
Kad i Vielēnēs, nie vēinum vēina vielie
Nepargrīžt pri mūsa – i sava vākū šali.

Kas tēik brongos īr tū smilčiu geltuonomē,
Ka senējē takā nebšauk i nebtrauk,
Ka nebatmēnat, kēik īr maluonē nomēi,
Kor tēik mažā džiaugsmū, vuo rūpēsniu daug?..

Viel sapnousem, vēs tikiesemuos i laukse,
Sava širdis, sava suopulius suspaudē.
Kāp prašītē, ka jūs suprastomēt, mīliausējē,
Kēik mes ēlgamuos, kēik mums ilgietēis skaudē?

Vielēnēs... Bet jug nie vēinum vēina vielie
Negrīžt nie trumpam i sava vākū šali...
Bēng užpūstē jau žvakēs paskotēnēs viejē,
Lauž i lenk pri zemēs liūdnōjē pošelē.